

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Articolii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisurile se returnează.

INSERATE
Se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:

SIBOURI de ANUNȚURI:
la Viena la N. Dukas Nachf.,
la Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifar și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X V .

GAZETA iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr., pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, orașul I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Ca dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 27.

Brașov, Luni-Marți 5 (18) Februarie.

1902.

S'au avansat prea tare.

Incep să vadă „patrioții“, că în afacerea contelui Ioan Zichy, care era să însoțească pe moștenitorul tronului la Petersburg, s'au avansat ceva prea mult. Cu deosebire guvernamentalii din dreapta au început să se modereze limbajul, de care s'au folosit prin diarele lor la început.

Se prea aprinseseră în mâhnirea, ce i-a cuprins, vădând, că era p'aci să ajungă a fi reprezentați la curtea țarului de căpetenia partidei adversare populare! De nu sărea Coloman Szell să remonstreze la monarch în contra alegerii contelui I. Zichy, acesta ar fi însoțit pe archiduce la Petersburg, și cine știe dacă acesta nu ar fi însemnat inaugurarea unui period reacționar în Ungaria, care trebuia să aducă cu sine căderea sistemului actual liberal?

Vedurăm cu ce îndrăsnelă guvernamentalul „Pester Lloyd“ își dăduse expresiune sentimentelor sale în această afacere, și cu câtă sfidare se credea chemat a critica procederea archiducelui Francisc Ferdinand. Curând însă și-a moderat tonul foia evreo-maghiară și a aflat de bine a face critică „patosului tragic“, ce l'a desfașurat kossuthistul Komjathy în interpelarea sa, găsind că „indignarea“ acestuia față de moștenitorul tronului n'a fost tocmai la loc. În fond acel deputat n'a vorbit însă cu nimic mai puțin ofensător, decât a scris „P. Lloyd“ cu-o di mai înainte.

Cine mai ține sémă însă de ast-fel de lucruri, când este în pericol stăpânirea acelei clice, care dispune a di de destinele țării?

De câți-va ani, de când cu legile bisericesci-politice puterea acestei clice s'a mai estins prin înțelegerea cu kossuthiștii. Așa susține cel puțin organul partidului popular, căutând a dovedi, cu discursul lui Szell în mână, că și în afacerea Ioan Zichy s'a manifestat trăsătura de unire dintre liberalii unguři și partidul kossuthist.

Komjathy a întrebuintat în adevăr un limbaj ofensător și provocător față de moștenitorul tronului și cu casa domnitoare, și totuși ministru-președinte Szell nu l'a mai slăbit din „amicul meu iubit“, și în principiu s'a declarat solidar cu el. Acesta a și îndemnat pe organul lui Banffy să declare — firește nu fără ore-care sarcasm rătăcios — că Szell a învins „Camarilla“ în afacerea, despre care e vorba.

S'a dat cea mai mare publicitate discursului celui lung, prin care ministru-președinte și-a motivat intervențiunea spre a zădărnici ca contele I. Zichy să însoțească pe archiduce. În punctul cel mai de căpetenie însă a rămas neclară și nelămurită procederea sa.

De ce numitului magnat nu i-ar fi fost permis a merge cu moștenitorul, după-ce călătoria acestuia, cum asigură Szell, n'a avut caracter politic?

Ministru-președinte s'a provocat la usul constituțional din Anglia. — unde se obseră strict regula ca domnitorul și moștenitorul tronului să fiă încunjurat la toate ocaziunile de bărbați aparținători partidei dela cărmă.

Bine a diș însă o foie opozițională, că în Anglia situațiunea e cu totul alta. Acolo se alternază la câte șapte ani cele două partide de guvernament din țără, cea conservatoare și cea liberală.

În Ungaria însă numai un singur partid stăpânesce neîntrerupt și pe veciă. Acesta este partidul liberal, care dela 1867 încóce stă în fruntea trebilor statului, și numai în vre-o două rânduri s'a mărit și întărit prin fusiune, a rămas însă în fond unul și același.

Cu ce drept, în asemeni împrejurări se mai poate pretinde în Ungaria ca monopolul partidei dela putere să se estindă chiar și asupra actelor, ce n'au caracter pronunțat politic?

Convenție cu România. Diarele unguresci aduc scirea, că ambasadorul austro-ungar din Bucuresci contele Pallavicini a adresat o notă guvernului român în care îl invită să se declare: dacă România e aplecată a menține și pe mai departe convenția comercială existentă cu Austro-Ungaria. Nota accentuază tot-odată, că întru cât România n'ar abdice convenția până la 31 Decembrie 1902, ea se consideră de valabilă până la 1904. fără a se mai face o nouă învoială.

Congresul pentru autonomia catolică își reîncepe a di. 17 Febr. n., ședințele, la ordinea zilei fiind continuarea dezbaterii pe paragrafi a proiectului comisiunii de 27. — Sâmbătă s'a ținut în palatul primațial din Buda o conferență a episcopilor, în care s'a discutat asupra modificărilor, pe cari episcopii vor să le realizeze în baza principiilor depuse în memorandumul lor. La conferență a luat parte de astă-dată și episcopul rutén Vályi din Eperjes. Conferența s'a continuat și eri.

Congresul bisericeii sârbesci. Se anunță oficios, că ministru-președinte Szell n'a făcut până acuma propunere monarchului privitor la convocarea congresului bisericeii sârbesci. Lucrurile sunt în pregătire, asupra afacerii convocării însă nu s'a luat nici o decisiune.

Din Budapesta ni-se comunică, că vicarul V. Mangra dela Oradea-mare petrece de aproape o săptămână în capitala ungară, unde a bătut pe la ușile aproape a tuturor deputaților mai de sémă fără deosebire de partid. Joia trecută, fiind di de audiențe generale la palatul din Buda, vicarul s'a prezentat și la Majestatea Sa. Vineri în 14 l. c. a fost primit de ministru-președinte Szell.

Se crede, că colindările acestea ale vicarului Mangra pe la „locurile competente“ stau în strînsă legătură cu bóla episcopului Goldiș, despre care medicii ar susține, că e seriosă și gravă, și că Mangra umblă să se recomande Ungurilor și

în deosebi guvernului. Alții, între cari la primul loc câte-va gazete unguresci, pretind a sci, că amintitul vicar ar fi mers la Budapesta în ore-care „misiune politică“, a stabili o înțelegere cu guvernul. Cine l'a trimis și cine l'a împuternicit pentru așa ceva, însă nimeni nu știe spune.

„Alkotmány“ dela 15 l. c. raportază, că audiența vicarului gr. or. român din Oradea-mare V. Mangra la ministru-președinte a fost de durată mai lungă și crede, că „deore-ce odinioră Mangra a făcut parte dintre ultraiștii din Arad, Szell Kalman a discutat cu dînsul de astă-dată afacerea unui anumit pact.“

Față cu comentariile de felul acesta oficiosul „Magyar Nemzet“ scrie, că „cu ocaziunea audienței lui Mangra la ministru-președinte a fost vorbă de politică numai întru cât vicarul episcopesc a făcut declarațiuni patriotice“.

Din dieta ungară.

Dieta continuă dezbateră budgetară. În ultimele ședințe s'a ciocnit strașnic elementul agrar cu cel mercantil și s'a făcut multă vorbă despre situația economică a Ungariei, ici-colo s'a criticat și administrația politică.

În ședința dela 15 Februarie Boncza M. cere ca dieta să se ocupe cât se poate mai puțin cu naționalitățile, fiind-că în camera ungară nu-i permis ca „statul maghiar“ să fie atacat, séu făcut obiect de discușiune. Cere, ca „frasa nenorocită a ideii de stat maghiar“ să fie eliminată din terminologia politică, fiind-că statul maghiar nu e o idee, ci o realitate concretă. Se ocupă apoi de politica economică, pe care o găsesce cât se poate de defectuoasă.

Polczner pretinde teritoriu vamal autonom. — Br. Solymossy se ocupă cu cestiunile administrative. — Gabanyi cere măsură ca pământul să nu pótă fi acaparat de Germani, Ruși, Englesi séu Jidovi; să se rupă odată definitiv cu Austria; să se introducă teritoriu vamal autonom, bancă națională maghiară independentă. Pretinde sufragiu universal cu votarea după comune; voturile să se adune în lădi: guvernamentalii să voteze cu țidule negre-galbene, kossuthiștii cu roșii, poporalii cu albe. Cere desarmare generală. De ce atâta miliție? De ce la burgul din Viena stau de pază 83 soldați, pótă ca bêtărul menarch să nu dormă? Guvernul să adreseze tuturor puterilor o notă, ad circulan-dum, în care să refuze de a mai vinde cai Englesilor și să se spună în nota aceea, că Pretoria va fi mormântul Angliei. Spune, că un an de serviciu militar e de ajuns și soldaților să li-se dea voie a-se căsători. În chipul acesta vor spori lumea aici acasă, ér nu prin străini. Mai spune, că răsboie nu vor mai fi, căci n'a creat Dumnezeu general, care să pótă sătura și adăpa atâta sumedenie de armată. De aici și vine, că Ungaria n'a avut răsboi dela 1866 încóce. Gabanyi a produs prin espunerile sale mare ilaritate. — Patyansky urgitază reforma administrativă, căci deca stările de a di vor mai dăinu, are să urmeze ruina politic și economic.

La urmă vorbește și deputatul țăransécuiu Makkai Zsigmond. El vorbește despre patria lui, țera Ardealului (Erdélyország), pe care toți o consideră ca pe o vacă de mulș; toți o mulg, dér nimeni

nu-i dă de mâncare. Din pricina acesta s'a și îmbolnăvit greu. Ingrijitorul acestei vaci bolnave e d-l ministru-președinte. Tot mereu se amintesce, că nu se urcă dările. Sécuiul se sparie de dări, și când e vorba de dare, parcă „l'ar călca nevoia.“ De 20 de ani nu s'au urcat dările, dér s'au făcut altele noue: dare de pușcă, pădure, miliție, dare de căne, de drum de fier, spital ș. a., cam 14 soiuri de dări noue. Celui ce merge să plătescă darea i-se pare că-și pierde mîntea d-l casier, atât trebuie să socotească. Poporul tremură când vede pe primar și n'are poftă de mâncare, chiar deca n'a mâncat de trei zile. Câți-va ani mai înainte statul a luat comunelor dreptul de cărciumărit. Dér nici cel ce a răscurpărat acest drept, nici cel-ce l'a vëndut, nici acela, care a adus legea, n'a știut ce face. Intregul Ardeal e pe marginea pustiirii; cultura vitelor s'a nimicit, prin legea de comasare s'a făcut o crimă strigătoare la ceru și mulți moșieri de câte 5—20 jure au ajuns cerșitori. Nu primesce budgetul.

Scandalul din „Reichsrath“.

În ziua de 14 Februarie s'au petrecut scene forte violente în „Reichsrathul“ austriac.

Etă pe scurt antecedentele acestor scene violente.

Se știe, că în consiliul comunal din Viena majoritatea absolută a scaunelor este ocupată de antisemiți (130 față cu 20 liberali jidoviți). Acuma se apropie alegerile comunale pentru colegiul III electoral.

În vederea acestor alegeri un număr însemnat de bancheri și alți milionari jidani au adresat mai multor coreligionari de ai lor o circulară confidențială, în care îi conjură să contribuie din gros la fondul electoral, pentru-ca la alegerile, ce se apropie, să înfrângă cu ajutorul acestor bani pe partidul antisemit. Circulara era semnată de Auspitz, Bauer, Benedikt, Fridenstein, Klinger, Lobmayer etc.

Primarul Vienei și deputat în „Reichsrath“, Dr. Lueger, nu se știe prin ce întâmplare a pus mîna pe un exemplar din aceste circulare și a interpelat pe ministrul de interne asupra acestor agitațiuni nepermise. În motivarea interpelației vorbind despre semnatarii circularii, a spus la adresa lui Lobmayer, că a ajuns cetățen de onóre al Vienei prin escrocherie.

Deputatul Dr. Gross s'a indignat de tonul în care Dr. Lueger și-a ținut interpelarea și a întreat pe președinte, că ce are de gând să facă, ca să nu se mai permită insultarea unor onorabile persoane în plin parlament? Președintele a răspuns, că regulamentul „Reichsrath“-ului nu are dispoziții în privința acesta.

Atunci Dr. Lueger luând cuvântul a răspuns, că susține fie-care cuvânt al interpelației și e în stare să dovedească cu acte, că Lobmayer și-a câștigat cetățenia de onóre a Vienei prin escrocherii.

Deputatul Wrabetz intrerupând pe Lueger, strigă: Acesta ai s'o dovedesci în fața justiției, d-ta, calomniator ordinar. Să-ți fie rușine!

Dr. Lueger dice, că în această cameră s'au adus interpelații, prin cari s'a insultat fie-care naționalitate, religiunea, dinastia, împératul, cu un cuvânt tot, dér Dr. Gross nici-odată nu s'a simțit îndemnat a

protesta. Numai acum, fiindcă e vorba de un jidov, vine și protesteză. Dacă aveți curajul, să cereți desbaterea asupra răspunsului la interpelație, noi vă vom dovedi cu acte cele afirmate.

Deputatul Dr. *Vogler* face propunerea în acest sens și se primesce.

Desbaterea cerută a venit la ordinea zilei în ziua de 14 Februarie, când s'au schimbat vorbe forte grele între deputații antisemiți și liberali-jidovi.

Publicăm câte-va expresiuni din numita desbatere, ca să se vadă, cât de iritate erau spiritele:

Schuhmayer (socialist): Primarul Vienei a semnat o interpelație, în care se cuprinde cuvântul „Jidov bocceangiu”. Dacă acesta este adevărat, să-i fie rușine.

Schneider (antisemit): D-ta să tacă din gură, porc de căne jidan!

Elders: D-ta să tacă, că ești beat, ca un porc!¹

De pe galerie un individ se aplecă în sală și pronunță câte-va cuvinte, cari în sgomotul cel mare rămân neînțelese.

Deputatul *Gessmann* observând acesta strigă: Uitați-vă, un jidan obraznic pe galerie, se amestecă și el în desbatere. Afară cu el!

Deputatul *Lueger* într'un discurs mai lung vorbește despre șarlataniile electorale ale progresiștilor și arată lipsa de patriotisme a socialiștilor.

Pernstorfer atacă în mod violent pe *Lueger*, numindu-l om nestatornic, care s'a ridicat pe baza antisemitismului.

Aici s'a produs un sgomot infernal, în care deputații adversari s'au tratat reciproc cu cele mai murdare expresiuni.

Dr. Liviu Marcu. †

Privitor la mărtea regretatului Dr. *Liviu Marcu*, „Drapelul” dela 15 Febr. scrie următoarele:

Miercuri seara a încetat din viață subit într'un sanator de pe insula Margaretei din Budapesta, tânărul avocat din Lugoșiu Dr. *Liviu Marcu*, unde petrecea ca să-și caute de sănătate și era tocmai în preajma călătoriei sale spre Italia.

Departa de ai săi, muncit de grea boală de piept și-a încheiat zilele prea de vreme în etate de 36 ani, lăsând întreaga sa avere, câștigată în decurs de 12 ani ca avocat în Lugoșiu, pentru un scop mare de binefacere.

Născut la Bircșiș, ca fiu de preot și-a făcut studiile liceale în Lugoșiu și a urmat cursurile universitare la Budapesta, unde a luat și diploma de avocat. Așezându-se la Lugoșiu, a devenit în scurt timp unul din cei mai căutați avocați ai acestui ținut. Germentele morbului incurabil însă i-a amărât zilele dela început. A grijit de sănătate cum rar o poate face altul, der totu în zadar: catastrofa s'a putut amâna, der nu încunajura!

An de an petrecea timp îndelungat în străinătate, ca să-și caute de sănătate. Anul trecut aproape întreg anul l'a dedicat acestei îngrijiri. Der nu mai putea scăpa. Miercuri seara s'a înecat în tusă cu sânge și s'a sfârșit.

Deși nu se aștepta la un sfârșit așa grabnic a luat toate dispozițiile pentru cazul morții. A făcut două testamente. Unul mai anii trecuți, și l'a depus la consistoriul din Caransebeș, al doilea în luna Decembrie a. tr. În virtutea acestui testament lasă întreaga sa avere (care face aproape 100.000 cor.) drept fundatiune pentru înființarea unui alumnului gr. or. rom. exclusiv pentru copiii români de țărani, cari își fac studiile la gimnasiul de stat din Lugoșiu. În scopul acesta a designat casa sa din strada Făgetului, ca să servească drept alumnului.

În scopul administrării fundatiunii a numit o epitropie constătătoare din d-nii Dr. George *Popovicu* protopresb. în Lugoșiu, Traian *Barzu* asesor-referent consist. în Caransebeș, Mihail *Besan* notar publ. în Lugoșiu, Dr. Pompei *Marcu* adv. în Lugoșiu și Vasile *Jurca* jun. prim contabil la „Lugoșana”. Epitropia e supusă consistoriului și sinodului diecesan al Caransebeșului. Devenind în epitropie loc vacant, se întregesc singură.

Erī înainte de amiazi s'a publicat la judecătoria din loc testamentul și după masă s'a și constituit epitropia, alegând president pe d-l Dr. George *Popovicu* și notar pe d-l V. *Jurca* jun.

Epitropia a luat îndată toate dispozițiile privitoare la înmormântare. Cadavru l'a sosit ađi dimineața la orele 9 cu trenul din Budapesta și a fost adus cu mare pompă la locuința defunctului. În fruntea conductului era Reuniunea rom. de cântări cu presidentul Dr. St. *Petrovici* și dirigentul I. *Vidu*. Urmă corpul didactic și alți fruntași. Înaintea cosciugului mergea d-l protopresbiter Dr. G. *Popovicu* asistat de preoții Iosif *Tempea* și Ioan *Pușcariu*. După carul mortuar tras de patru cai urmau membrii familiei, ai epitropiei și un număr mare de cetățeni. Conductul a sosit la orele 10¹/₂ la locuința defunctului unde a fost așezat pe catafalca cu ceremoniile obicinuite.

*

Inmormântarea s'a făcut Sâmbătă la orele 3. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Grevă sângeră în Triest.

În orașul de port austriac Triest a izbucnit la 14 Febr. n. grevă generală. Grewa acesta se pregătise deja cu săptămâni înainte, când fochiștii societății-Loyd de navigațiune, au pretins să li-se uce lefurile.

În 14 Febr. n. după amiază s'au adunat în „Politeama Rosetti” cam 4000 de oameni într'un meeting presidat de conducătorul de lucrări *Uckar*. După meeting mulțimea uriașă s'a dus pe „Piazza Grande” de unde plutonele de cavalerie a respins-o peste piața bursei. Mulțimea împrăsciată de miliție, s'a adunat din nou, și a pătruns éráși până la „Piazza Grande”, unde a ajuns în spatele unei companii de infanterie. Comandantul companiei (un căpitan) a dat ordin unei jumătăți de companii să se întoacă cu frontul spre mulțime. Atunci o ploie de pietrii cădă asupra miliției și a poliștilor. Locotenentul, care comanda jumătatea de companie, a fost lovit cu pietri în piept și în cap. În momentul acesta miliția a șargeat. Opt dintre turburătorii cădură uciși de glonțe și 33 fură răniți. Un om, care voia să predea o scrisore la poștă, fu lovit de un glonț.

Când miliția de pe „Piazza Grande” a șargeat, o altă trupă, care ocupa piața teatrului, creșdând că e pericol, înca a dat focuri.

Cauza vărsării de sânge a fost o fată, care c'o umbrelă a năvălit asupra unui oficer; acesta, în apărare, a rănit-o. Semnalul fu dat prin acesta și poporul infuriat începă să bombardeze miliția cu pietrii.

A doua zi, 15 Febr. n., lupta pe strade s'a continuat între orele 3—5 d. a. Greviștii, cari totă ziua au stat ca un zid în fața soldaților, au început să atace miliția. Atacul s'a făcut de-odată pe întreaga linie. Pe mai multe strade s'a desfășurat o adevărată luptă, căreia i-au cădută victime 5 oameni, omoriți. Opericulosă ciocnire a fost la casa mortuară, unde zăceau morții zilei de 14 Febr. Un grup de turburătorii a încercat să pătrundă în cameră, der miliția staționată aici i-a respins cu baioneta.

Pe *Via Nuova* demonstrații zăriră de-odată pe oficerul, care în ziua precedentă a descărcat glonțe de revolver asupra mulțimei din „Piazza Grande”. Oficerul mergea în fruntea unui pluton, care la moment fu împresurat de mulțimea infuriată, și mai ales femeile și fetele se aruncară asupra oficerului, cu strigăte de: „Avem să ne răsunăm pentru fata pe care ai rănit-o erī”. Oficerul vădend pericolul, își scoase revolverul și descărcă. O fată fu grav rănită la piciorul drept. Furia demonstrațiilor se potență și mai mult; o parte din ei au desfăcut pavagiul și bombarदारă cu pietrii mica cetă de soldați. Mulți din soldați fură răniți. Oficerul comandă foc, rânind mulțime de demonstrații.

O luptă sângeră se desfășura într'o stradă îngustă. O trupă de soldați, care traversa strada, se pomeni de-odată, că e bombardată cu pietrii din ferestrii. Comandantul trupei a dat ordin de șargeare și soldații pușcară în ferestrii și pe

coperișele caselor. O femeie și un copil ură mortal răniți.

Era cătră orele 5 și situația devenia tot mai critică. O parte a demonstrațiilor s'au dus peste *Piazza dell Legna* la biserică *San Antonio*, unde au dat jos toate candelabrele. Miliția începă să se concentreze aici din toate părțile, ca să alunge pe turburătorii; muncitorii însă îi primiră c'o ploie de pietrii, la ceea-ce oficerul comandant a dat ordin de șargeare. *Mai mulți dintre muncitorii cădură morți* și foarte mulți răniți, între ei o domnișoară, care ținea de mână pe un copil.

Atunci se răspândi svonul, că tribunalul ales pentru esaminarea gravaminelor muncitorilor, și-a încheiat lucrările. Podesta, care a presidat, a cetit hotărîrea tribunalului, în care se recunoște îndreptățirea tuturor pretensiunilor greviștilor. O mare cetă de greviști ridicară stég alb și ast-fel traversară stradele mai principale, cântând marsile muncitorilor.

Sunt 15 morți. Inmormântarea lor s'a făcut erī.

Tratatul anglo-japones.

Foreign-Office a publicat textul tratatului anglo-japones semnat la Londra de d-l *Lansdowne*, ministrul de externe engles și d-l *Hayashi*, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Japoniei la Londra. Etă textul acestui tratat:

Guvernele Marei-Britanii și al Japoniei, împinse prin singura dorință de a păstra statu quo și pacea generală în Extremul-Orient, și, pe lângă acesta, interesate să mențină independența imperiului Chines și al Coreei și a asigura înlesniri egale în aceste două țări cu privire la comerț și industrie în raport cu toate națiunile, hotărâsc aci cele ce urmeză:

Art. 1. Țările, cari contracteză, recunoscend în mod tacit independența Chinei și a Coreei, se declară cu totul lipsite de ori-ce agresiune contra uneia din aceste două țări.

Avend în vedere tot-deodată interesele lor speciale, dintre cari Marea-Britanie se îndreptă principalmente cătră China, pe când Japonia în afară de diferite interese care are în China, se îndreptă atât din punct de vedere politic, cât și comercial și industrial cătră Corea: marile puteri, cari contracteză recunosc, că va fi permis la amendouă de a lua măsuri, cari se potă fi indispensabile în ceea-ce privește paza intereselor lor, decât sunt amenințate fie prin acțiunea agresivă a oricărei alte puteri, fie prin turburări în China sau în Corea cari necesităză intervenția vre-uneia dintre marile puteri contractante pentru protecțiunea vieții și a bunurilor supușilor.

Art. 2. Dacă Marea-Britanie sau Japonia, pentru apărarea intereselor respective aci surise, ar fi în războiu cu altă putere, cealaltă parte contractantă va păstra o rigorosă neutralitate și va face toate eforturile sale pentru a împedea pe alte puteri de a lua parte contra aliatului său.

Art. 3. Dacă în casurile arătate, oricare altă putere ar lua parte contra uneii aliatale, cealaltă parte contractantă va veni în ajutorul său și va face războiu în comun cu dēnsa și va conlucra la o pace de un comun acord.

Art. 4. Marile puteri contractante convin, că nici una, nici alta nu va lucra în prejudiciul intereselor aci arătate fără sfaturile celei-lalte, când e vorba de un acord deosebit cu o altă putere.

Art. 5. Ori când, fie sfaturile Marei-Britanii, fie ale Japoniei, ar aduce un pericol intereselor înscrise, cele două guverne vor comunica cu sinceritate și cu francheț.

Art. 6. Presentele articole vor intra în vigoare îndată după data semnării, și vor rămân pe timp de cinci ani, începnd dela această dată.

În cazul când nici una, nici alta din aceste puteri contractante nu ar notifica două-spre-țece luni mai înainte de expirarea acestor cinci ani, sfârșitul tratatului va fi când una din aceste două puteri îl va fi anunțat.

Der când ar sosi data expirării și una ori alta din aliatale va fi în războiu, alianța va trebui ipso facto să continue, până-ce pacea va fi făcută.

SCIRILE DILEI.

— 4 (17) Februarie.

Majestatea Sa monarcul a plecat în 14 l. c. la vânătoare în Gődöllő. La 19 Februarie monarcul se va duce la Viena pentru a asista la nunta de aur a arhiducelui Rainer. Din Viena se va reîntorče éráși la Budapesta.

Archiducele Francisc Ferdinand s'a reîntors din Petersburg la Viena, unde a sosit Vineri dimineața.

Nunta de aur a arhiducelui Rainer. În ziua de 21 Februarie se împlinește 50 de ani dela căsătoria arhiducelui Rainer cu archiducesa Maria. Archiducele Rainer este fiul fostului vice-rege în Italia austriacă și se bucură de mare popularitate în Cisleitania. În anii 1861—65 a fost ministru-președinte în cabinetul *Schmerling*, ér actualmente este comandantul suprem al armatei teritoriale (Landwehr) austriace. Archiducele este protectorul muzeului austriac și curator al academie de sciințe din Viena. Prin procurarea așa numitului „Papyrus Rainer” numit după numele său și care s'a găsit între manuscrisele din Fayum, pe cari le-a cumpărat archiducele la 1884, și-a asigurat un frumos nume între cercetătorii de anticități. Archiducesa Maria este fiica arhiducelui Carol, învingătorul dela *Aspern*, și numără actualmente 77 ani. Ei au trăit în armonie perfectă, timp de 50 de ani, copii însă n'au avut. Acesta este prima nuntă de aur în casa Habsburg, în timpul existenței sale de-o miie de ani.

Nou deputat român în dieta Bucovinei. În 13 Februarie n. s'a făcut alegerea de deputat dietal pentru districtul Câmpulungului. Ales a fost cu unanimitate de voturi candidatul partidului popular român, protopresbiterul din Vatra-Dornei George *Balmoș*.

Audiență. P. S. Sa episcopul român unit Dr. *Demetriu Radu* din Lugoșiu, a fost primit Miercuria trecută în audiență de Majestatea Sa în Budapesta.

Ziua de Trei-Ierarchi în Blașiu. După cum cetim în „Unirea”, ziua celor Trei-Ierarchi, patronii gimnasiului din Blașiu, a fost sărbătorită acolo cu solemnitate. După sf. liturghie a urmat o ședință festiva arangeată de societatea de lectură a tinerimii gimnasiale sub conducerea d-lui prof. *Alesiu Viciu*. S'a cântat și declamat de cătră tinerii studenți, cari fură viu aplaudați de numerosul public present, ce umplea sala de gimnastică. Era present la ședință și I. P. S. Sa Metropolitul Dr. V. *Mihalyi*. Dintre bucățile musicale a plăcut mai mult *Elegie*, solo de violoncel, și premiera *Constantin Brancoveanu*, baladă de Vas. *Alexandri*, musică de d-l prof. I. *Muresianu*. S'era a fost balul tradițional dela Trei-Sfinți. Multă lume și mulți străini.

Recunoștința unui Italian. D-l Luigi *Cazzavillan*, directorul și proprietarul diarului „Universul”, cu ocaziunea aniversării a 50 ani a nascerii d-sale, spre a-și arăta recunoștința și iubirea cătră patria sa adoptivă, a bine-voit a remite „Sindicatului Diariștilor”, prin d-l *Ianovici*, cassierul Sindicatului, sumele următoare: 10.000 lei pentru cantinele școlare rurale; 2000 lei pentru „Sindicatului Diariștilor”; 1000 lei pentru săracii Capitalei. D-l Cazzavillan a mai remis 2000 lei președintelui societății „*Gutenberg*”, pentru tipografii fără lucru.

Călcareă unei biserici. Din *Boldur* (lângă Lugoșiu) se comunică, că în noptea de Marți spre Miercuri s'au îndus făptuitorii necunoscuți, prin ferestă (folosindu-se de scări) în altarul bisericii gr. or. române și au furat o stea și potirele, cari erau în valoare de 600 cor. Făptuitorii au frânt potirele și le-au aruncat în grădina bisericii, unde au fost găsite ziua următoare. Ér pe perețele bisericii, sub ferestă pe care au intrat făptuitorii, s'a găsit inscripția în limba maghiară: „Nu au valoare deosebită, der am să le aduc înapoi”.

Despre acest fapt s'a făcut arătare la autoritățile competente.

O vizită bulgărească în România.

Generalul Drandarewsky, comandantul diviziei din Rusciuk, însoțit de colonelii Popoff, Ficoff, Mincoff, locot.-colonel Teodoroff, maior Stoiocoff, căpitan Lavceff, locot. Vasileff și prefectul districtului Rusciuk d-l Manoloff, au fost Mercurii în 12 Febr. la Giurgiu. La debarcader, oșpeții bulgari au fost primiți de d-l maior Elefterescu, căpitanul portului, Ionescu, locotenentul Șoimescu, și de directorul prefecturii jud. Vlașca, d. Scarlat Stăncescu, după care apoi s'au dus la palatul prefecturii, unde s'au făcut prezentările. La orele 12 un dejun a fost servit în sala „Imperial“. Au luat parte prefectul județului, directorul prefecturii și toți ofițerii superiori ai garnisonei. La șampanie, d-l colonel Crăinicău și prefectul Ioan Ghica au ridicat toaste pentru A. S. R. principala Bulgariei și armata bulgară, ér generalul Drandarewsky și prefectul Rusciukului pentru M. S. Regele Carol și pentru armata română. La orele 2 p. m. oșpeții au vizitat casarma regimentului 10 călărași, ér la orele 3 li-s'a servit un ceai, în salonul prefecturii. La orele 3 și 4, oșpeții au părăsit orașul, fiind însoțiți până la debarcader de autorități și de un număr public.

Congresul sėcniesc. În ziua de 15 Febr. s'au adunat în Tėrgul-Mureșului mai mulți bărbați, cari și-au pus în gând „sė salveze“ pe Sėcui cu orı-ce preț. A fost reprezentată prin delegați societatea agrară maghiară, „Kulturegyelet“-ul, societatea agrară ardeleană, societatea sėcuiască din B-pesta. Delegații, îndată după-ce au sosit, s'au pus la banchet în hotel Transylvania, unde s'au pronunțat mai multe toaste „patriotice“. Astfel s'a inaugurat deci cu un mare aldămaș acțiunea de salvare sėcuiască.

Cursul administrativ din Clușiu.

Din Clușiu ni-se serie: La cursul administrativ de aici în anul acesta sunt 47 de ascultători, dintre cari 17 Români, 7 Jidovi, 2 Sași, 2 Armeni, ér ceilalți Maghiari. La examenul prim semestral, ținut din 21—31 Ianuarie a. c., n'a cădut nici un ascultător. Românii își fac conștiința datorința.

Craniul lui Petőfi.

Diarul „M. P.“ din Clușiu publică un articol asupra craniului lui Petőfi. În acest articol se dice, că Dr. Török n'a esaminat cu de-amănuntul craniul dela Blașiu, ci și-a spus numai părerea sa privată, dedusă din împrejurări esterne. Societatea-Petőfi a încredințat esaminarea craniului altor omeni învățați și anume lui Dr. Seemayer și Dr. Izslai, cari au declarat în mod categoric, că nu este esclusă posibilitatea, că craniul dela Blașiu să fie al lui Petőfi. Numita societate a mai cules și alte date, cari tōte confirmă părerile savanților. Între diferitele date se află și o declarație lungă a dōmnei I. Ivan, nepōta medicului Reichenberger. În ședința de eri, 16 Febr. a societății Petőfi, s'a raportat despre rezultatul cercetărilor relativ la craniul lui Petőfi.

Banda negră. Sub acest titlu este cunoscută în Bucuresci o asociație de cămătarı jidovi, cari speculăză pe tinerii minori, dându-le bani împrumut cu procente ne mai auzite. În procesul acestei bande s'a constatat Joia trecută, că Jean Avramescu (!) și Solomon Russu (!) pentru suma de 1000 lei au extorcat tinerului Alexandrescu o poliță în valōre de 60,000 lei.

Aviș. În cancelaria subscribului află numai decât aplicare — pe lângă condițiuni favorabile — un tiner român, candidat de avocat, încât se pōte *doctor juris*. cu praxă recerută pentru a putē conduce singur cancelaria. — *Ciacova* (Comit. Timiș) Dr. *Lazar Șimon*, avocat.

Cea mai nouă statistică jidovescă.

Se serie din Cracovia: Diarul „Czas“ publică după un isvor jidovesc cele mai

nouă date statistice despre numărul populației jidovesci în diferitele orașe. După această statistică în Londra ar fi 96.000 de Jidovi, în Paris 29.000, Berlin 110.000, Viena 153.450, Petersburg 25.400, Moseva 10.400, Constantinopol 56.000, Hamburg 27.760, *Budapesta* 149.600, *Varșovia* 104.700, Bruxella 2600, Amsterdam 66.300, Lyon 4800, Marsilia 9000, München 950, Copenhaga 4300, Lipsca 5160, *Odessa* 143.4000, Breslau 24.600, Dresda 38.700, Praga 8000, Colonia 8400, Rotterdam 12.000, Antwerpen 1450, Bordeaux 520, Magdeburg 2300. Düsseldorf 6300, Nürnberg 5100, Triest 5100, Frankfurt 25.000, Kiew 25.000 Hannovera 6000, *Bucuresci* 60.000, Salonic 75.000, Lemberg 40.000, Cracovia 28.000, Posen 10.000, *Iași* 55.000.

Procesul dōmnei Hornung. În luna Septemvrie produsese mare senzație în Brașov dispariția dōmnei Hornung, soția unui cetățen bine cunoscut în acest oraș. Acesta dispariție a numitei dōmne fu ultimul act dintr'o întręgă serie de escrocherii, plastografări și falsificări de acte, prin cari a adus pe bărbatul său la marginea ruinelui material. În ziua de 15 Febr. s'a judecat acest proces în fața tribunalului din Brașov. Dōmna Hornung născ. Frieda Schmidt a fost condamnată la un an și opt luni reclusioniune, și la suspendarea pe cinci ani a drepturilor civile. Din cele 5 luni de arest preventiv, patru i-se considera în pedepsă dictată, așa că condamnată va face numai 1 an și patru luni reclusioniune. Dōmna Hornung e în etate de 36 ani.

Mare cutremur de pământ. Din *Tiflis*, în Georgia, se telegrafăză cu data de 15 Febr. n.: La Schemacha cutremurul de pământ continuă. Sunt până acum peste 200 de morți.

Titlurile funcționarilor agronomiei. Pentru regularea acestor titluri (director de domenii, inspector, administrator) conform art. XXVII de lege din anul 1900, ministrul ung. al agriculturii a amănat terminul pentru înaintarea petițiilor respective până la 1 Maiu a. c.

Biografia lui Pichler. Cel mai strășnic „patriot“ în parlamentul ungar este d-l Pichler Victor. El a fost acela, care a întrerupt pe deputatul sas Lindner cu strigătul: „Mergeți înapoi, de unde ați venit“. Étă după diarul „Arbeiterzeitung“ câte-va date genealogice despre Pichler: Tatăl deputatului Pichler a imigrat ca copil prin anii 40 ai secolului trecut în Ungaria din Bielitz (Silesia) și a trecut aici la creștinism, căci era Jidov get-beget. Fiul său, actualul deputat Pichler, înainte cu opt ani era student și ocupa postul de reporter local la un mic diar. Prin intervenția unor protectori, a ajuns secretar la Francisc Kossuth, care a patronat apoi candidatura secretarului său în cercul electoral din Kölesd. Pichler spunea alegătorilor săi fel de fel de posne. Astfel într'un discurs al său a spus țeranilor, că Ludovic Kossuth, când era pe patul de mōrte, ar fi dis: „Fiule Pichler, eu mē duc, tu însă veghiēză asupra patriei“. Altă dată spunea, că tatăl său a murit la 1848 în rēșboi, ca maior de honore. (Pichler senior trăesece și ađi). Tėranii trebuie să fi fost slabı matematicienı, când nu le-a trecut prin minte, că n'a putut să mōră la 1848 tatăl unui om, care la 1895 nu era decât de 24 ani. Étă cine-i Pichler.

Sciri mērunte din România. — Joi dimineața, Societatea studenților în drept, a ținut ședința publică în localul Universității, ședința în care s'au continuat discuțiunile asupra cestiunei, „decă femeii trebuie să nu se i-se acorde dreptul de a pleda“.

— Franzelarul Iosif Deutsch din str. Isvor Nr. 63, a fost arestat de siguranță, în urma unei adrese a parchetului din Budapesta, prin care se face cunoscut, că numitul franzelar s'a făcut vinovat de bigamie, ér numele lui adevērat (?) nu este Deutsch, ci Daroczy.

Cestiunea Ciangăilor.

Am amintit deja despre un memorandum al lui Gyurka, învețator maghiar din Săcele, care pentru salvarea Ciangăilor din aceste comune propune ca panaceă sprijinirea din partea statului a industriei de cānepă, introducerea unui curs de iernă pentru zidari, introducerea grădinaritului de zarzavaturı și fructe, precum și înființarea unei fabrici de scrobėlă.

Pentru a caracteriza mai bine motivele, ce l'au îndemnat pe d-l Gyurka, ca să alarmeze lumea cu „miseria Ciangăilor“ lăsam să urmeze aici câte-va pasage dintr'o critică, pe care o aduce memorandumul lui Gyurka un conațional al său în colōnele fōiei maghiare din Brașov:

Sė-mi fie permis — dice criticianul din „Br. L.“ — a declara, că Ciangăii n'au nevoie de panaceă; căci chiar decă este sērăcie între Ciangăi, cum este în tōte părțile, situația lor nu este așa de desperată, precum ni-o prezentă d-l Gyurka și tovarășii săi în salvare.

Sė comparăm satele din nord și cele din Mureș-Turda, Ciuc, Trei-scaune și se va convinge, că nu memorandumul lui Gyurka are dreptate, ci toastele, ce se pronunță la banchetele din Săcele și în cari se dice, că situația Ciangăilor din Săcele în comparație cu miseria ținuturilor amintite este un adevērat paradis.

Înș decă este cestiune sėcuiască, de ce să nu fie și o cestiune a Ciangăilor. Decă unul strigă: pier Sėcuii! de ce n'ar striga altul: pier Ciangăii?

Apoi mai este și o altă pricină, de ce „pier Ciangăii“?

Fiind-că există omeni, cari vrēu cu orı-ce preț să fericescă pe alții, se înțelege numai ca să se fericescă pe sine înșiși. Acești omeni apoi caută cu felinarul pe așa numiții nefericiți și sunt veseli, decă pot inventa nefericirea cuiva, ca să fie cine-va față cu care să-și începă în sfișit munca lor fericitoare atāt de mult așteptată. Așa fac talentele imaginare reformatorice, cari simt vocațiune pentru lucruri mari, găsesc că totul este rēu, ce a fost bun până atunci. căci decă nu spun, că este rēu, atunci n'au ce reforma și nu ese la ivělă talentul de reformator. Trebuie să fie așa dēr totul rēu, chiar și aceea, ce este destul de bun, căci altfel nu se pōte executa opera reformatorică.

Este ușor de înțelege așa-dēr, că domni, cari voiajēză în asemenea fericiri și reforme și-au aruncat ochii și asupra Ciangăilor și s'au apucat de ei să-i fericescă. Decı de ani au inventat atâtea neajunsuri pe socotēla Ciangăilor, încāt Ciangăii înșiși nici despre a đecă parte a acestor miserii nu aveau cunoscința.

În acest mod s'a născut „perirea Ciangăilor“, „cestiunea ciangăilor“, și nu cum o povestese Gyurka. Pentru-că ceea-ce d-sa spune despre cultivarea inului și a cānepei și despre comerțul de pânză și pănură, despre emigrarea în România și despre miseria, ce vine pe această urmă, sunt numai basme, basme de ale doicelor, basme despre cari nu se pōte dice nici măcar atâtea, că sunt amuzante, și că sunt scrise frumos, așa că după ce le-ai auzit, să poți face cel puțin observarea: „Si non e vero e ben trovato.“

Producțiuni și petreceri.

Casina română din Beiuș aranjăză un bal la 22 Faur a. c. st. n. „în sala ospătării opidane“. Prețul de intrare pentru persōnă 2 cor., pentru familie după plac.

— „**Reuniunea sodalilor români din Sibiu**“ invită la producțiunea publică împreunată cu cântări, declamațiuni și joc, ce se va aranja cu binevoitorul concurs al d-șorelor Olivia Bardoși, Elena Cunțanu, și Eugenia Simonescu, Duminecă la 23 Febr. n. 1902 în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“. Corurile se dirigēză de d-l Candid Popa, învețator la șoala de aplicație de pe lângă seminarul „Andrian“. O parte a eventualului venit curat este destinată fondului vėduvelor și orfanilor meseriașilor români. Prețul de intrare:

de familie (à 3 persōne) 3 cor. 60 bani, pentru domni 2 cor. (membrii Reuniunii 1 cor. 60 bani), pentru dame 1 cor. 20 bani. Suprasolviri benevole se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale diaristică. Bilete de intrare — sėra la cassă,

Program: 1) Douē cāntece pentru cor bărbătesc: a) „Cāntec de sėră“, de Pfeil. b) „Sum soldat“, de G. Dima. 2) Trei cāntece pentru o voce de alt cu acompaniare pe pian: a) „Lină ca nōptea“, de C. Bohm, b) „Păsărică trecătoare“, c) „Romāncuța“, de G. Șorban. 3) Douē cāntece pentru cor mixt: a) „Ciobanul“, de A. Bena. b) „Pe la pōrtă“, de I. Mateiu. 4) Douē cāntece: a) „Dorința“, terzett pentru trei voci egale, de * b) „Cāntec bănățănesc“, quartet bărbătesc, de I. Mateiu. 5) Douē capricii pentru pian: a) „Cimpoiul“, b) „Olteanca“, de I. Mureșian. 6) Douē cāntece pentru cor bărbătesc: a) „Până când țineam cu codrul“, b) „Cāntecul bobocului“, de I. Mateiu. 7) Trei cāntece pentru o voce de alt cu acompaniare de pian: a) „Mieđul nopții“, b) „Cāntecul păstorului“, c) „Sci tu mândro“, de G. Dima. 8) „Hățegana“, cor mixt de T. Popovic. 9) „Marș ostășesc“, cor bărbătesc de N. Popovic. 10) „Herșeu boccegiu“, cānțonet comic de V. Alexandri.

ULTIME SCIRI.

Viena, 17 Febr. n. Se svonesce, că rectorul seminarului „Pazmanum“ Fischer-Colbrie se va retrage, fiind-că dēnsul a fost acela, care prin părintele Abel, duhovnicul arhiducelui Francisc Ferdinand, ar fi propus să fie luat contele Zichy ca însoțitor la Petersburg.

Diverse.

O republică de copii În 1887, un tiner de 20 ani, George, care avea o fermă la țēră și afacerile sale în New-York, intră în relațiuni cu ștregarii de stradă. Pentru vacanțele anului 1890 duse la ferma sa 30 dintr'inșii; în anii următori o sută cinci-đeci cu vre-o cinci-đeci de fete. Dēr ștregarii teroriză localitatea și fiind-că li-se reproșă, că cerșesc, o fetiță strigă: „Dēr pentru-ce ore suntem aici?“ „Bravo!“ urlă adunarea. Ei transportau la țēră două viciuri din oraș: vagabondațul și pauperismul. În 1894 d-l George, în loc de a le da haine gratis, le fixa prețul la cinci đile de lucru. Primul, care lucră, fu batjocurit; dēr când îl vėdură în costumul său nou, ceilalți îl imitară. Pentru pedepsirea neorēndelilor, d-l George a ales un juriu dintre copii; pedepsele constau în ore de lucru.

Astăzi colonia e o republică cu numele și de fapt; copiii aleg un președinte, senatori, deputați, o magistratură, o poliție, un consiliu de igienă etc. Sufragiul fetelor a fost discutat cu pasiune, votat, desființat, cerut din nou. Ei au un diar, în care-și povestesc impresiunile, escapadele, greșelile, cu o sinceritate comică. Ei se simt suverani. Când vr'un reporter de afară blamēză instituțiunea, se apucă de polemică. „Nu d-l George a făcut legea“, rēspundeau într'o đilă la un atac al lui „Herald“, ci „cetățenii republicei; și decă legea n'ar fi bună, ei ar desființa-o“.

Hotelurile, magazinurile, chiar școlile sunt tot atâtea întreprinderi private în mâinile copiilor; ei tratēză negustoresce. Chiar fondul de ajutor pentru sēcaci a fost desființat. Salariile variază, franci 1.42 pe đilă pentru un muncitor cu mâinile; 1.80 pentru un agent de poliție; indemnitate senatorului e de 10 franci pe sēptēmană. Republica e o instituție de reformă. Jumătate din cetățenı, înainte de intrarea lor acolo, fuseseră condamnați pentru furturi sėu delict. La sosire ei se laudă cu această, dēr această bandă de foști pungași e acum o comunitate de negustori, unde furtul nu pōte fi în onōre, de-ore-ce fie-care ține la punga sa.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Februarie n. 1902.

Renta ungh. de aur 4%	112 10
Renta de corone ungh. 4%	96 95
Impr. cail. fer. ungh. in aur 4 1/2%	120 30
Impr. cail. fer. ungh. in argint 4 1/2%	100.80
Oblig. cail. fer. ungh. de ost I. emis.	119.75
Bonuri rurale unghare 4%	96.60
Bonuri rurale croate-slavone	96.—
Impr. ungh. cu premii	190.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	156 25
Renta de argint austr.	101.50
Renta de hartie austr.	101.25
Renta de aur austr.	121.20
Losuri din 1860.	151.50
Actii de-ale Banței austro-ungar.	16.41
Actii de-ale Banței ungh. de credit.	720.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	693.—
Napoleondori	19.06
Marc imperial germane	117.25
London vista	239.75

Cursul pietei Brașov.

Din 17 Februarie n. 1902.

Bancnota rom. Cump.	18.94	Vend.	18.98
Argint roman.	18.80	"	18.84
Napoleond'ori.	19.—	"	19.04
Galbeni	11.34	"	11.40

Nr. 9746—1901.

Publicațiune ulterioară.

Deoarece încă mulți dintre solventii de dare nu s-au înaintat cotele de fașiune pentru măsurarea dării de cl. III pe anii 1902, 1903 și 1904; cotele de fașiune pentru darea de cl. IV pe anul 1902 și a celor pentru darea de interese după capitale și rente, de aceea prin acesta se provoacă toți acei solventii de dare care nu s-au înaintat cotele de fașiune sus amintite să și-le înainteze la subscrierul oficiu de dare orășenesc până la 13 Februarie a. c. cu atât mai vârtos, căci la din contră, cotele de fașiune neînaintate, se vor pregăti pe speșele părților neglijente.

Brașov, 5 Februarie 1902.

(403,2—3) *Oficiul de dare orășenesc.*

„Călimdarul Plugarului“

pe anul comun 1902.

A apărut și se poate procura dela *Tipografia A. Mureșianu* (Brașov) „Călimdarul Plugarului“ pe anul comun 1902.—Anul X.

Acest călimdar, care se estinde pe 9 cote de tipar format 8^o mare cuprinde:

In *partea calendaristică*: Cronologia anului 1902; Regentul anului; Sărbătorile și alte zile schimbătoare; calculul sărbătorilor mai mari; Porturile etc. Urmăză *partea strict calendaristică*: cele 12 luni ale anului cu sfaturii pentru plugari și semnele de timp după calendarul de 100 de ani.

Urmăză *Genealogia* domnitorilor; Taxele telegramelor și postelor; Competințe de timbru și taxe; Scala timbrelor; Târgurile din Ardeal, Bănat și Țara ungherească în ordine alfabetică și apoi după lună și zi; Târgurile din Bucovina; Măsurile metrice etc.

In *partea literară* se găsesc bucăți alese de cetit: „Cetatea dela Fântânele“; (Motul: Teofil Frâncu); „O scrisoare dela Muselim Selo“ (poesie de G. Coșbuc); „Frumoșă Irina“ (baladă de St. O. Iosif); „Raze de primăvară“ (poesie de Z. Bărsan-Veturio); „Grăuntele de grâu“ (de contele Lew Tolstoi); „Bătrânul clopotar“ (Idilă de primăvară, de W. Korolenko); „Lăcomia strică omnia“ (Proverbe de Marion); „Doue hiene“ (fabulă, de Gavril Bodnariu); „Gâșcele Ovreului“ (anecdota, de Carăbuș).

Partea economică: „O ramură de producție și avuția națională“; „Faceti panză în casă“ (ambete de Dr. G. Maior); „Economia“: „Iernatul vitelor“. — Urmăză diferite povești; lectură distractivă, glume etc.

Un exemplar „Călimdarul Plugarului“ costă 25 cr. (50 bani), plus 5 bani porto postal. *Vă dătorilor se dă rabăt curenț.*

„MUREȘIANA“ institut de credit și de economii în Reghin.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „MUREȘIANA“, se invită în sensul §-lui 16 al statutelor la a

XIV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Reghin la 12 Martie st. n. 1902, la 9 ore a. m. în localul institutului.

Obiectele ordinei zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere.
2. Decidere asupra conturilor și asupra împărțirii profitului curat.
3. Alegerea a trei membrii în direcțiune.
4. Alegerea comitetului de supraveghere pe anul curent.
5. Ficsarea marcelor de prezență pe anul curent.
6. Eventuale propunerii în sensul §-lui 27 din statute.
7. Esmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, cari voesc a participa în persoană ori prin plenipotențiați, sunt rugați ași depune la cassa institutului acțiunile și eventualele documente de plenipotență cel mult până la 11 Martie st. n. la 4 ore d. am.

Reghin, 1 Februarie st. n. 1902.

Direcțiunea.

Contul Bilanțului.

A C T I V E			Coróne	f.	P A S S I V E			Coróne	f.
1. Cassa în număr	4683	01	1. Capital social vechi	170000	—				
2. Cambii în portofoliu cor.	355448.64		2. Versare din emisiunea a V-a	2500	—				
3. Obligațiuni cu caventa	67766 70		3. Fondul de rezervă	44999	41				
4. Imprumuturi ipotecare	119737 67	542953	4. Fond de pensiu	3781	08				
5. Intereșe transitoare	1607	99	5. Fond filantropic	943	01				
6. „ la restanțieri	7234	70	6. Depunerii spre fructificare	220407	45				
7. Realități	5396	54	7. Reescompt	95798	—				
8. Diversi debitori	82	55	8. Intereșe transitoare	6037	94				
			9. Dividende neridicate	344	—				
			10. Profitul curat	17146	91				
			561957	8			561957	80	

Reghin, la 31 Decembrie 1901.

Direcțiunea:

Galaction Șagău m. p., *Patriciu P. Barbu* m. p., *Sever Barbu* m. p.
președinte dir. esec. contabil.

Marc Cetățian m. p., *Dr. Alexandru Ceușian* m. p., *Dr. Ioan Popescu* m. p., *Petru Ciobotar* m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat bilanțul present și confrontându-l cu registrele institutului ținute în bună regulă, l'am aflat în consonanță cu aceleași și exact.

Reghin, la 2 Febr 1902.

Georgiu Maior m. p., *Michail Grecu* m. p., *Alexandru TERNĂVEAN* m. p.
președinte.

Contul Profit și Perdere.

E Ș I R Î:			Coróne	f.	Î N T R Ă R Î:			Coróne	f.
1. Intereșe: de reescompt c.	6260.96		1. Intereșe: de escompt cor.	26552.58					
de depunerii	10467 54		de obligațiuni	5587.31					
transitoare	6037.94	22766	hipotecă	9181.31					
2. Contribuțiune directă	3929.05		intârziere	984.94					
10% dare de depunerii	1035.82	4964	la depunerii	10335.42					
3. Spese generale: salare	4080.—		fondul de rezervă	2160.10					
Chirie, porto, tipărituri etc.	2367.57	6447	„ „ pensiu	181.08					
4. Tantiene și remunerațiune		1864	„ „ filantropic	43 01					
5. Marce de prezență		660	transitoare	1607 99	56633	74			
6. Comp-tință după cupone		44	2. Competință de scris		2320	50			
7. La fondul delegațiunii băncilor		43	3. Spese restituite		3	80			
8. Anticipații pentru realități		5240	4. Taxă de transcriere		100	—			
9. Diverse		138	5. „ „ inscriere		136	—			
10. Profit curat		17146	6. Comisiuni		17	36			
			7. Diversi		105	28			
			59316	68			59316	68	

Reghin, la 31 Decembrie 1901.

Direcțiunea:

Galaction Șagău m. p., *Patriciu P. Barbu* m. p., *Sever Barbu* m. p.
președinte dir. esec. contabil

Marc Cetățian m. p., *Dr. Alexandru Ceușian* m. p., *Dr. Ioan Popescu* m. p., *Petru Ciobotar* m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat contul profit și perdere present și confrontându-l cu registrele institutului ținute în bună regulă, l'am aflat în consonanță cu aceleași și exact

Reghin, la 2 Februarie 1902

Georgiu Maior m. p., *Michail Grecu* m. p., *Alexandru TERNĂVEAN* m.
președinte.

Raportul comitetului de supraveghere.

Onorată adunare generală!

Subscrierul comitet de supraveghere examinând atât bilanțul, cât și contul profit și perdere al institutului de credit și de economii „Mureșiana“ încheiate cu 31 Decembrie 1901, a aflat toate pozițiunile îndeplină consonanță cu registrele purtate în totă regula.

Ne luăm deci voie a vă ruga să binevoiiți a aproba computurile anuale pro 1901 și a da direcțiunii și comitetului de supraveghere ab-olutoriu pe anul de gestiune expirat.

Cu proiectul direcțiunii în privința distribuirii profitului curat suntem de acord.

Reghin, la 2 Febr 1902.

Georgiu Maior m. p., *Michail Grecu* m. p., *Alexandru TERNĂVEAN* m. p.
președinte.